ביםי רבי בקשו להתיר נתינים אמר להם

רבי חלקנו נתיר חלק מובח מי יתיר ופליגא

דר' חייא בר אבא דאמר ר' חייא בר אבא

אמר ר' יוחגן חלק עדה לעולם אסור חלק

מובה בומן שבית המקרש קיים אסור אין

בית המקדש קיים שרי: מתני "אמר רבי

ירושע שמעתי שהסרים חול צוחולצין לאשתו

והסרים לא חולץ ולא חולצין לאשתו ואין לי

לפרש א"ר עקיבא אני אפרש "סרים אדם

חולץ וחולצין לאשתו מפני שהיתה לו שעת

הכושר *יסרים חמה לא חולץ ולא חולצין

לאשתו מפני שלא היתה לו שעת הכושר

ר' אליעזר אומר לא כי אלא סרים חמה

חולץ וחולצין לאשתו מפני שיש לו רפואה

סרים אדם לא חולעולא חולצין לאשתו מפני

שאיז לו רפואה העיד ר' יהושע בז בתירא

על בן מנוסת שהיה בירושלים סרים אדם

ויבמו את אשתו לקיים דברי ר"ע הסרים

לא חולץ ולא מייבם יוכן איילונית לא חולצת

ולא מתייבמת "הסרים שחלץ ליבמתו לא

פסלה בעלה פסלה המפני שהיא בעילת

זנות וכן איילונית שחלצו לה אחין לא פסלוה

בעלוה פסלוה מפני שבעילתה בעילת

זנות: גבו׳ מכדי שמעינן לר"ע דאמר חייבי

לאוין כחייבי כריתות דמו וחייבי כריתות

לאו בני חליצה וייבום נינהו אמר ר' אמי

הכא במאי עסקינן 'כגון שנשא אחיו גיורת

ור"ע סבר לה כר' יוסי דאמר *קהל גרים

לא אקרי קהל אי הכי יבומי נמי מייבם

אין הבי נמי ואיידי דאמר ר' יהושע חולץ

אמר איהו נמי חולץ דיקא נמי דקתני העיד

ר׳ יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה

בירושלים סרים אדם ויבמו את אשתו

לקיים דברי ר"ע ש"ם מתיב רבה *'פצוע

דכא וכרות שפכה *סרים אדם והזקן או

חולצין או מייבמין כיצד מתוולהם נשים

ולהם אחין ועמדו אחין ועשו מאמר

בנשותיהן ונתנו גם או שחלצו מה שעשו

עשו ואם בעלו קנו מתו אחין ועמדו הן

חלקנו נחיר - דיכולין ביח דין להתיר ולהפקיר חלקם של ישראל דקי"ל (לקמן דף כמ:) הפקר בית דין היה הפקר: ופליגא דר' חיים -האי דקאמר חלק המזבח מי יתיר ואט"ג דמובח בימי רבי לא הוה קאמר דחלק מזבח אסור פליגא דרבי חייא: חלק עדה לעולם אסור.

תורה אור עד שיתירוהו: בותנף והסרים לה מולן כו' · "דכתיב לה ימחה שמו מישראל פרט לסרים ששמו מחוי : ופין לי לפרש - חיני יודע חי זה סרים בן חלילה ואי זה פטור: פרים אדם . שנסתרם לאחר שטלד: פריב חמה . ממעי אמו : לקיים דברי ר"עי עדות זו של רבי יהושע ב"ב לקיים דברי ר"ע העיד: לא פסלכ - מן הכהונה שחין חלילתן חלילה: בעילה ינות - שאסורה לו משום אשת אח שלא במקום מלוה: בבן כסייבי כרימום דמי - דה"ר שקיבה בהחולן בכורות ו (לעיל משי) יש ממזר מחייבי לאוין וסרים אדם מחייבי לאוין הוא דכתיב (דברים כג) לא יבא פלוע דכא והיכי קאמר ר"ע סרים [חולן] את אשת השיל אחיו הא לא רמיא קמיה ואבראי קיימא כחייבי כריתות וקאי עלה באיסור אשת אח: ואיידי דאמר כ׳ יהושע הולן • דלרבי יהושע יבומי לא דאית ליה קהל גרים מיקרי קהל ומיהו מיחלך חללה דחייבי לאוין לר' שמשתי . יהושע בני חלילה נינהו : דיקם נמי . דלר' עקיבא יבומי נמי שרי דקתני וכו' ויבמו את אשתו: פרים פדם . הואיל והיתה לו שעת הכושר ור"ע היא: זקן - נקט ליה בהדי הכך משום דדמי להו דהיתה לו שעת הכושר והשתא פסק מלידה: ונסנו גם - כלומר או נתנו לה גם : מפ שעשו עשו - ולריכות גע למאמרן או [קרושיו אם נתנו גע אסורין שוב לייבתן : ואסור לקיימן - לאו אוקן קאי: שנפלם לו - והחקקה לייבום: ולבסוף נפלפי דהשתא בעיא חלילה לאפקועי זיקה: דרבן גמליאל - בפרק ב"ם בגדולה שנפלה לפני בעל אחות הענה אלמא אמי איכור אחות אשה ודהי אע"ג [חוב : דבשעת נפילה איחויא: אלא אמר רב יוסף - שנפלע וחח"כ נפלה לי נשי די ודקאמרת הא אית ניה לר"ע הייבי לאיין כחייבי כריתות האי תנא דמתניתין קד תנא דני ד"פ היא דאמר בהחולן ליבמתי (לשיל מס.) אי והו ממור כל שלה כשה בהיה כלה

שמובל ממיד דון מלומיד וכ נבודו

סרים רוני ולפיני היתה ני בנה

رحمه وحد ورجدهم وحمد حجوه وموه حم حوا داس.

קא א מיי פיו מסלטת התרה ואם היה מופקע מהם שעבוד לגמרי שוב לא היה חל שד יטם סלכם דת סמנ עליהן וא"ת וכיון דנתיני אסירי מדאורייתא מלא תתחתן מאי שנא בין נח פוש ביים מיים ביים החשוחרר מותר בהן ובשפחה אסור משום לא יהיה קדש וי"ל דלאו דלא תתחתן איכא למילף משאר פסולי קהל כגון ממזר עמוני ומואבי

ה מושים שם סיה: דשרו בקהל גרים אבל לאו דלא יהיה קב ד (מיי פייו מסני קדם לא שייך למילף דהא לא תפסי היסורי ניהה) מושים קדושין בשפחה ולא הוי דומיא דשאר פסולים - ואם תאמר ומ"ש דממזכ קד ה מיי׳ פייה שם מותר בשפחה דתנן בהחומר בקידושין יי כוכם ג סתג וחיון (דף ספ.) מתור נושה שפחה הפיי לכתחלה כדמוכח התם בגמרא ואמר ר"ת דלא שייך לא יהיה קדש בממזר קה ו מושים שם סימן דעיקרו בא מקדישות מאיסור דלא תפסי בו קידושין ואין להאריך: ביבר ר' בקשו להתיר נתינים . שם סימן קעד סעיף ב: אין זה מבטל דברי ב"ד חברו דהפקר בית דין היה הפקר: אר הכי יבותי כמי תחייבס • פי' אא"ב בנשא ישראלית איירי אע"ג דהיא שפיר מתייבמת אז לא תקשי אמאי אין מייבם שהרי הוא אסור בה דהוי פצוע דכא ואיידי דקאמר חולן קאמר כמי חולנין לאשתו אבל כיון דאיירי בגיורת איהו גופיה שרי לייבס: וארדר דאמר רבי יהושע חולך כו׳ . וא"ת וכ׳ יהושע נופיה אמאי נקט חולן כיון דאיירי בגיורת אי משום דקסבר דקהל גרים איקרי קהל כרפירש בקונטרם א"כ מאי קאמר ואין לי לפרש האיכא למשמע מדאתכיוהו חולץ וחולצין ולא אתכיוהו לבוא בקהל וסרים אדם מדחתניום לוכן ומונכן זמו להפרים אדם ופצוע דבא מותרים מייבם ומייבמין ש"מ דבסרים אדם בציורת דפהל גרים לא הולץ וחוללין דחי בסרים חמה ח"כ איקרי קחל וחרים אדם מורג לייבם את אשתו אפי לייבם נמי שרי וי"ל דרבי מורג לייבם את אשתו אפי לייבם נמי אם היא ניורת אע'פ יהושע נקט חולן וחוללין אנב דבעי למימרא לא חולך ולא חוללין דלא דאי לא אוליגן לשעת מלי למנקט לא מייבס ולא מייבמין הכושר אין לך אשה דרו משמע נדומי כוא דלא אדל דהוי משמע יבומי הוא דלא אבל מיחלן שרי מיהו רבי עקיבא הוי מלי למיתני לא מייבס ולא מייבמין דכיון דפירש הטעם משום שלא היה לו שעת הכושר ממילא הוה ידענא היתה לי שעת הבושר דמיחלן נמי לא חלין אלא אגב דנקט האחישי ששאהביי כ' יהושע חולן נקט נמי ר' עקיבא : בינתים בכליה מפיה: אלבוא בקהל שסקיכן . וכרבי עקיבא אתיא דסרים

אדם בר חלילה וייבום הוא ותימה

דלמא בהא לא סברה כרבי עקיבא

דמשוי חייבי לארן כחייבי כריתות:

ו מעיף ת:

קו ה מיי' שם מוש"ע שם סעיף א וסימן : כעג סעיף ג

תום׳ חד מקמאי הא דתנן א"ר [יהושע] שמעתי שהסרים הולק זהולצין לאשתו דוקא אבל לבוא בקהל דכ"ע סרים אדם אסור לבוא שאין לו רפואה כיון שהיתה לו שעת הכושר שכשרה ליבם(אלא)שלא שעה א' קורם למיתתו וסרים חמה דקי"ל כר"ע ראינו הולק ולא חולצין לאשתו הוקא שהוא לקוי ממעי אמו שלא

ועשו מאמר בנשותיהן ונתנו גם או חלצו מה שעשו עשו "ואם בעלו קנו ואסור לקיימן משום שנאמר "לא יבא פצועיניים בחוד להני ביתה ביתה ביתה ביתה ביתה ביתה ביתה דכא וכרות שפכה בקהל ה' אלמא בקהל עסקינן אלא אמר רבה כגון שנפלה לו ולבסוף נפצע אמר ליה אביי וליתי איסור פצוע ונידהי עשה דייבום מי לא תנן* ר"ג אומר אם מיאנה מיאנה ואם לאו תמתין עד שתגדיל ותצא הלזו משום אחות אשה אלמא אתי איסור אחות אשה ודחי הכא נכי ניתי איסור פצוע ונידהי אלא אמר רב יוסף האי תנא הך תנא דבי רבי עקיבא היא דאמר מחייבי לאוין דשאר הוי ממור מחייבי לאיי גרידי הא היי ממור איקרי כאן "להקים לאחיו שם והא לאן בר הבי היא אפר רבא אב בינוורגי ני לי יכני ייני אין לך אשה שבשרה ליכם שלא נעשה בעלה פרים רבה שער אהה כרים למיתוע לד' אליעיר פיריכא דרבא פירכא היא דתם בדיישיתא האחדיד בות דינו דם סרם דמר אמר רב ועדל בר ייסו אמר בר יישו ני

ית בכי ליון יינו לינו בו